RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 57.100/1
van 11 maart 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’

Op 10 februari 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 5 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 maart 2015.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in het Jachtdecreet van 24 juli 1991. Met de ontworpen wijzigingen wordt in essentie een vereenvoudiging van sommige procedures beoogd en wordt een meer expliciete of meer duidelijke rechtsgrond tot stand gebracht voor diverse bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van het voornoemde decreet. Op die wijze beoogt de decreetgever tevens tegemoet te komen aan opmerkingen die de Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft geformuleerd in een aantal eerdere adviezen die worden vermeld in de memorie van toelichting.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

2. In de zin die wordt toegevoegd aan artikel 7, vierde lid, van het Jachtdecreet, wordt bepaald dat de Vlaamse Regering in bepaalde omstandigheden kan eisen dat een “schriftelijk bewijs van het jachtrecht” wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan. Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe het “schriftelijk bewijs”, in de aan artikel 7, vierde lid, van het Jachtdecreet, toe te voegen zin, zich verhoudt tot het “schriftelijk akkoord van de eigenaar”, waarvan melding wordt gemaakt in artikel 7, eerste lid, van het voornoemde decreet.

De gemachtigde antwoordde:

> “Het ‘schriftelijk bewijs van het jachtrecht’ wordt gebruikt als het schriftelijk akkoord van de eigenaar of zijn rechthebbende dat de betrokkene op het betreffende perceel het jachtrecht mag uitoefenen. Dit stemt overeen met de filosofie van de eerste zin van artikel 7 van het Jachtdecreet waarin wordt aangeduid wie het beslissingsrecht over het jachtrecht heeft. Het gebruik van dezelfde bewoordingen in de tweede zin van artikel 7 van het Jachtdecreet zou het geheel nog consistenter maken.”

Met het voorstel van de gemachtigde om de terminologie in artikel 7, eerste lid, van het Jachtdecreet in overeenstemming te brengen met die van de ontworpen bepaling onder artikel 4 van het ontwerp kan worden ingestemd.

Artikel 5

3. Overeenkomstig het ontworpen artikel 7/1 van het Jachtdecreet kan de Vlaamse Regering aan elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn recht gebruik maakt, opleggen dat hij aan “bepaalde administratieve voorwaarden” moet voldoen. Aan de gemachtigde werd gevraagd welke “administratieve voorwaarden” worden bedoeld.

De gemachtigde antwoordde:

> “Zoals te lezen in de toelichting is het de bedoeling om de mogelijkheid tot het opleggen van (administratieve) voorwaarden gelijk te stellen voor zowel leden van wildbeheereenheden als onafhankelijke jachtrechthouders die niet bij een

wildbeheereenheid zijn aangesloten. De reeds bestaande bepaling die dat al mogelijk maakt ten aanzien van wildbeheereenheden staat in art. 12, tweede lid Jachtdecreet. Hoewel het adjectief ‘administratieve’ in die bepaling niet voorkomt, mag uit de bewoordingen van dat tweede lid (‘erkenning en subsidiëring’), in combinatie met de bewoordingen uit het derde lid van art. 12, worden afgeleid dat het tweede lid en de daarin opgenomen mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om voorwaarden op te leggen *de facto* betrekking heeft op voorwaarden van administratieve aard. Het derde lid van art. 12 gaat immers duidelijk over aspecten die duidelijk met de effectieve uitoefening van het jachtgebeuren te maken hebben.

Het gebruik van het adjectief ‘administratieve’ houdt inderdaad verband met het gebruik van de term ‘administratie’ in de titel van het Jachtadministratiebesluit. De oefening tijdens de vorige legislatuur om de uitvoeringsbesluiten inzake jacht grondig te herbekijken en te integreren heeft er niet alleen toe geleid dat het aantal besluiten flink is teruggebracht (van 14 naar 4), maar ook dat er een duidelijk verschil is gemaakt tussen uitvoeringsbepalingen die te maken hebben met enerzijds louter administratieve aspecten (‘op papier’) en anderzijds aspecten die met [de] uitoefening van de jacht op het terrein zelf (‘in het veld’) te maken hebben. Het gebruik van de term ‘administratieve’ moet duidelijk maken dat het nieuw toe te voegen art. 7/1 aan de Regering enkel delegatie geeft voor de eerste categorie van uitvoeringsbepalingen.

Het gebruik van het adjectief ‘administratieve’, en niet louter het woord ‘voorwaarden’ heeft tenslotte ook als doel om de delegatie van de decreetgever aan de Regering voldoende te specifiëren, zodat geen al te ruime delegatie wordt gegeven aan de Regering.”

Het verdient duidelijkheidshalve aanbeveling dat in de memorie van toelichting zou worden geëxpliciteerd dat de bevoegdheid die het ontworpen artikel 7/1 van het Jachtdecreet aan de Vlaamse Regering beoogt toe te kennen, geen betrekking heeft op voorwaarden betreffende de “uitoefening van de jacht op het terrein zelf (‘in het veld’)”.

Artikel 6

4. Men late artikel 6 van het ontwerp aanvangen als volgt: “In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden …”.

5. Men voege in artikel 6, 1° en 2°, het woord “telkens” toe na het woord “wordt”.

Artikel 12

6. In het ontworpen artikel 25/1 van het Jachtdecreet worden bepaalde wildsoorten bedoeld die in aanzienlijke delen van het Vlaamse Gewest “een bepaalde vorm van schade veroorzaken”. Aan de gemachtigde werd gevraagd wat precies moet worden begrepen onder “een bepaalde vorm van schade”.

De gemachtigde verstrekte de volgende verduidelijking:

“Dat impliceert dat de Vlaamse Regering de toepassing van art. 25/1 moet toespitsen op bepaalde, gekende en specifieke vormen van schade voor de betrokken, bepaalde wildsoorten, waarvoor een algemene aanpak op niveau van hele of grote delen

van het Vlaamse Gewest gerechtvaardigd is. Niet alle schade door een bepaalde wildsoort hoeft een rechtvaardiging te zijn om over te gaan tot een algemene aanpak."

Het verdient aanbeveling om het begrip "een bepaalde vorm van schade" in de memorie van toelichting nader te verduidelijken in de weergegeven zin.

Artikel 13

7. In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot het ontworpen artikel 33, tweede lid, van het Jachtdecreet, het volgende verduidelijkt:

"Ook deze wijziging is het gevolg van vroegere adviezen van de Raad van State (advies 50.846/3 van 31 januari 2012 en advies 55.491/1 van 31 maart 2014) op ontwerp-uitvoeringsbesluiten inzake jacht, en dan met name met betrekking tot bepalingen waarin de bijzondere jacht ter voorkoming van schade aan gewassen werd geregeld. De Raad gaf in het laatste advies uitdrukkelijk de raad om zo spoedig mogelijk een initiatief [te] nemen om het Jachtdecreet bij te werken en te actualiseren."

Er moet evenwel worden vastgesteld dat in de ontworpen wijziging niet uitdrukkelijk wordt gerefereerd aan de bijzondere jacht. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

"Er wordt inderdaad niet voorzien in het uitdrukkelijk inbrengen van de term 'bijzondere jacht' in het decreet. De essentiële beleidskeuze van de decreetgever bestaat er in dat zij in artikel 33 van het Jachtdecreet uitdrukkelijk een bijkomende afwijkingsgrond voorziet voor de Vlaamse Regering, waardoor het voor de Regering nu ook mogelijk zou worden om onder de door haar bepaalde voorwaarden en toezichtsbepalingen af te wijken van de bepalingen van het decreet 'ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren of aan andere goederen in eigendom of gebruik'. De figuur van bijzondere bejaging, zoals die inmiddels al vele jaren voorkomt in de jachtregelgeving, met name in de uitvoeringsbesluiten, bestaat er in dat jacht door de Vlaamse Regering wordt toegelaten om bepaalde schade door wild te voorkomen. Door de vermelde afwijkingsgrond bijkomend toe te voegen in art. 33 krijgt de Vlaamse Regering ook uitdrukkelijk daartoe de mogelijkheid. Dat de term 'bijzondere jacht' daarvoor niet wordt gebruikt zou geen bezwaar mogen zijn. Het concept bijzondere jacht zoals het voorkomt in de uitvoeringsbesluiten lijkt me duidelijk en volledig gevat door de uitgebreide inhoud van art. 33 Jachtdecreet."

Deze verduidelijking ten spijt dient de Raad van State in de lijn van eerdere adviezen op te merken dat het geen aanbeveling verdient om de basisregeling inzake één van de jachtsoorten in het Vlaamse Gewest, namelijk die met betrekking tot de bijzondere jacht[1], uit te werken in een uitvoeringsbesluit dat is gesteund op het afwijkingsmechanisme van artikel 33 van het Jachtdecreet en zonder dat voor de bijzondere jacht in een aantal basisregels wordt voorzien in het decreet zelf. Dergelijke werkwijze staat op gespannen voet met de verhouding die traditioneel bestaat tussen de decreetgevende en de uitvoerende macht en houdt bovendien het risico in dat een regeling inzake bijzondere jacht tot stand wordt gebracht die restrictief moet worden geïnterpreteerd aangezien zij is geconcipieerd als een afwijking, terwijl zulks niet

[1] Naast de gewone jacht en de bestrijding.

noodzakelijk strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp. Door niet te voorzien in basisregels die van toepassing zijn op een belangrijke jachtsoort als de bijzondere jacht ontbeert het Jachtdecreet op dat punt bovendien de transparantie die noodzakelijk is voor een rechtszekere toepassing van de reglementering in kwestie. Om al die redenen verdient het aanbeveling om de ontworpen wijzigingen van het Jachtdecreet te baat te nemen om erin een aantal expliciete en duidelijke basisregels met betrekking tot de bijzondere jacht op te nemen.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME